

ת"פ 52032/12/12 - מדינת ישראל נגד עומרי ערב

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 52032-12-12 מדינת ישראל נ' ערב(אחר/נוסף)

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

נגד
עומרי ערב
ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי
ב"כ הנאשם עו"ד ירון פורר

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע בצוותא חדא, ניסיון גניבה בצוותא חדא, החזקת מכשירי פריצה בצוותא חדא והיזק לרכוש בזדון בצוותא חדא. כמו כן ביקש הנאשם לצרף את ת.פ. 50660-01-13 שעניינו הפרת הוראה חוקית.

תמצית עובדות כתב האישום הן כי בתאריך 19.12.12 סמוך לשעה 10:44, הגיע הנאשם יחד עם שניים אחרים שזהותם אינה ידועה לביתו של המתלונן.

הנאשם והאחרים החזיקו במזוודה ובתוכה 2 לומים ומברג, אשר יכולים לשמש, בין היתר, לפתיחתן האלימה של דלתות מבנים וכלי רכב, וכן לשבירתם של מנעולי תליה המותקנים בפתחי מבנים, וכן הצטיידו בזוג כפפות וזוג גרביים.

הנאשם והאחרים החדירו חפץ חד בין המשקוף לדלת הכניסה הראשית לבית, פתחו את דלת הכניסה הראשית ונכנסו פנימה. הנזק שנגרם הוא בשווי 7400 ₪.

האחרים נכנסו פנימה בעוד הנאשם עמד מול לדלת הבית ושמר לבל יפריעו אותם. הנאשם והאחרים הכינו תיק ובתוכו שמו שעונים ותכשיטים השייכים למתלונן בשווי הנע בין 30.000-40.000 ₪, אותו הניחו בחדר השינה בבית, וזאת במטרה לגנוב אותו.

בהמשך, הגיעו השוטרים זאודו בבוש ושרון ידעי למקום, פגשו בנאשם ושאלו אותו בנוגע למעשיו במקום, ובתגובה החל הנאשם לצעוק.

האחרים יצאו מהבית והחלו במנוסה מהמקום דרך חדר המדרגות, כאשר גם הנאשם החל להימלט מפני

השוטרים בריצה אחרי האחרים במדרגות.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם כבן 27, יליד הארץ, רווק, מתגורר בבית אמו ברמלה, עובד, לדבריו, כמנופאי.

הנאשם תאר את רקעו וכן תקופה קשה שעברה עליו לאחר שאחיו נדקר ואושפז במצב קשה. בשל שהייתו לצד אחיו אותה תקופה איבד את המסגרת התעסוקתית שלו והתקשה במציאת חליפית ועקב כך שקע במשחקי הימורים באינטרנט ושקע בחובות כספיים. הוא לא שיתף את בני משפחתו בבעייתו זו ורק לאחר שעבירותיו נחשפו, והדבר נודע להם הם סייעו לו בהקטנת החוב ובפריסת התשלומים.

בהתייחסותו של הנאשם לעבירות המיוחסות לו, לוקח אחריות על מעשיו ומביע חרטה נוכח מעורבותו בפלילים. הנאשם הסביר כי ברקע למעשיו, חובות כספיים, לחץ נפשי גדול, תחושת העדר מוצא ודרך ובעיקר בוושה רבה שחש נוכח מצבו וקושי לבקש עזרה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לשאת ולהתמודד עם הפער שבין מעמדו, לאורך השנים, גם במסגרת המשפחתית וגם בהיותו שחקן כדורגל לבין חלקיו התלותיים ההתמכרותיים והמחלישים, לתפיסתו. נראה היה כי המשאבים הרבים אותם גייס לאורך חייו לתפקוד ולנורמטיביות, לא סייעו לו בעיתוי בו ביצע העבירות כשהיה במצב רגרסיבי וללא מערכות תמיכה כשהוא התקשה לווסת דחפיו ותסכוליו ופנה לאפיק שולי ובעייתי ולבצוע העבירה כפי המתואר בכתב האישום.

שירות המבחן בחן עם הנאשם את הרצון והנכונות להשתלב בהליך טיפולי בתחום ההתמכרות להימורים במסגרת עמותת "אפשר" ברמת גן. זאת, על מנת לאפשר לו להעמיק התבוננות אחר חלקיו הרגשיים וההתמכרותיים המניעים הפנימיים והדפוסים המחשבתיים העומדים בבסיס פנייתו למשחקי הימורים. הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בטיפול ואף יצר קשר ראשוני עם העמותה והשאיר פרטיו לצורך זימונו להמשך תהליך האבחון והטיפול. שירות המבחן מעריך כי שילובו בטיפול עשוי להביא להפחתה בסיכון להישנות התנהגות דומה.

לאור האמור ונוכח ההתרשמות מנזקקות לטיפול כמתואר, והנכונות הראשונית שמבטא, מתוך הבנתו קיומה של בעייתיות בהתנהלותו, המהווה סיכון עבורו, והמליץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה לצד עונש הרתעתי מותנה.

בנוסף ועל מנת לחבר בין התנהגותו של הנאשם לבין אחריותו לתוצאותיה ממליץ שירות המבחן על הטלת עונש מוחשי וקונקרטי בדמות צו של"צ בהיקף של 180 שעות, אשר יש בו אלמנטים של פיצוי חברתי, כמו גם חיזוק כוחות ויכולות של הנאשם.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות מבחן שסוף דבר, המליץ על עונש מוחשי בדמות צו של והוסיפה כי בפני שירות המבחן עומד אינטרס הנאשם וזה בלבד, ודי בכך שהנאשם מבטא נכונות ראשונית לטיפול כדי לקבוע שהעונש הראוי והמוחשי הוא צו של"צ.

עוד צוין בתסקיר שירות מבחן כי שילובו של הנאשם בטיפול עשוי להביא להפחתת הסיכון, אך עם זאת, אין כל אינדיקציה לכך שהנאשם החל בטיפול והוסיפה כי שירות מבחן לא העריך את הסיכון הנשקף מהנאשם.

ב"כ המאשימה ערה לכך שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אך עם זאת, מתחם הענישה בעבירות של התפרצות לדירה גרידא נע בין 12-24 חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר במי שתכנן מראש את ההתפרצות, הגם שלא הורשע בעבירה של קשירת קשר, מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם חבר לשניים אחרים אשר הגיעו יחד מצוידים בכלי פריצה ותיק, בעוד השניים האחרים נכנסו לדירה והכניסו את כל הציוד הגנוב לתיק הנאשם עמד בחוץ והשגיח וכשהגיעה משטרה צעק הנאשם לשניים האחרים לברוח מהמקום. לכן אי ספק שמדובר בתכנון והצטיידות בכלי פריצה וחבירה בצוותא, שהן נסיבות לחומרא. הגם שבעבירת ההתפרצות כשלעצמה מתחם העונש ההולם נע בין 12-24 חודשים, בתיק זה סבורה המאשימה שמתחם העונש ההולם נע בין 16-30 חודשים.

ב"כ המאשימה ציינה, תוך שסמכה ידה על הפסיקה, כי נקבע לא אחת שתופעת ההתפרצויות לדירות מגורים גורמת מעבר לנזק הכלכלי מוחשי גם לנזק כלכלי עקיף הנובע מהצורך בהשקעה גבוהה באמצעי מיגון וביטוח. כמו כן לא ניתן להתעלם מהפגיעה בפרטיותם של הדיירים וביטחונם האישי בתוך ביתם.

מבחינת הנזק שצפוי היה להיגרם, הרי שעבירות רכוש טומנות בחובן סיכון טבוע כי בתנאים מסוימים תהיה אלימות, אם לצורך השגת הרכוש אם לשם שמירה עליו ואם לצורך הימלטות המבצעים. במקרה זה בנס המשטרה הגיעה למקום ולא בעלי הדירה.

מבחינת הערך החברתי שנפגע ציינה ב"כ המאשימה, כי עבירות אלו מהוות פגיעה בסדרי חברה כמו גם פגיעה בזכויותיהם של יחידים, העבירות קלות יחסית לביצוע בעוד סיכויי התפיסה קלושים ולפיכך נדרשים מאמצים רבים מטעם המדינה.

לאור האמור לעיל טענה ב"כ המאשימה תוך שסמכה ידה על הפסיקה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות המיוחסות לנאשם נע בין 16-30 חודשים, ובגין התיק הנוסף של הפרת הוראה חוקית, מתחם העונש ההולם נע בין צו של"צ או מאסר על תנאי לחודשי מאסר בפועל.

בנסיבות אלה, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש באמצע המתחם הכולל גם את הפרת ההוראה החוקית, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

ב"כ הנאשם פתח את טיעונו בכך שהוא חולק על הפסיקה שהוגשה ע"י המאשימה. לטעמו אין המדובר במקרים זהים. מדובר בנאשמים שריצו מאסרים בפועל בעלי עבר פלילי שבתי המשפט נתנו להם הזדמנויות והנאשמים לא השכילו ללמוד, או לחלופין דובר בנאשמים שצירפו מספר רב של תיקי התפרצויות וזה אינו המצב בענייננו.

לטעמו של ב"כ הנאשם, המאשימה נוטה לדבוק במדיניות מסוימת כמו גם להציב מתחמי ענישה עד כדי שהיא שוכחת לפעמים שחלק מהאינטרס הציבורי הוא למנוע מנאשמים צעירים להיכנס לכלא ולשקמם. ב"כ הנאשם סבור כי שליחתו של הנאשם לכלא בעוד הוא נעדר עבר פלילי כאשר התסקיר שהוגש בעניינו חיובי כמו גם מצביע על סיכויי שיקום ממשיים מנוגדת לאינטרס הציבורי והוסיף כי הענישה צריכה להיות אינדיווידואלית.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם שעובד בצורה מסודרת, ומתפקד והגיש תלושי משכורת על מנת לתמוך טענותיו.

ב"כ הנאשם ציין כי שירות המבחן המליץ על צו מבחן ולא בכדי. מדובר בנאשם שנאחז בשינוי כדי להיות אדם נורמטיבי, במידה והוא ייכנס לכלא, הוא יאבד את מקור פרנסתו ואחרי זמן שהוא יצא מהכלא הוא יהפוך לאדם ממורמר עם תיוג של אסיר שהפסיד את מקום עבודתו וזו אינה המטרה. לטעמו אקט של שליחת נאשם לכלא מבטא ייאוש, דהיינו כשכלו כל הקיצים וזה כאמור אינו המקרה בעניינו.

ב"כ הנאשם סבור כי אין להקל ראש בעבירה, אך יחד עם זאת בית המשפט צריך לייחס חשיבות לכך שהנאשם נטל אחריות והצטער על מעשיו, שתפקידו באירוע היה מינורי ביחס לאחרים וסוף דבר לא נגנב דבר. עוד ציין ב"כ הנאשם מבלי להקל ראש בעבירת ההתפרצות, כי לא מדובר בעבירה מתוחכמת, אלא בעבירה רגילה שלא נדרשים אמצעים מיוחדים על מנת לבצעה.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות מבחן ממנו עולה מסכת חיים לא פשוטה של הנאשם. אך למרות כל הרקע המשפחתי והאזור בו גדל הנאשם, הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושחק בנבחרת הנערים של ישראל בכדורגל.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר במעידה חד פעמית שהנאשם לוקח עליה אחריות ומביע חרטה. והוסיף כי שירות מבחן מציין בתסקירו שלמרות כל הקשיים שלו שורשיו טובים, ולכן גם אם טעה, עדיין לא מדובר בעבריין המבצע עבירות חדשות לבקרים.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות מבחן שהמליץ להטיל על הנאשם שעות של"צ בצירוף צו מבחן על מנת לתמוך בנאשם באותם חלקים בעייתיים שלו. התוצאה של עונש מאסר תקבע את הנאשם ותתייג אותו כעבריין פלילי.

בנוגע להפרה, ציין ב"כ הנאשם כי מדובר בהפרה בודדת ללא עבירה נלווית כאשר גם בית המשפט כינה אותה עבירה טכנית, ולראיה- הנאשם המשיך לשהות באותם תנאים ואין הפרות מעבר לכך.

לאור האמור לעיל לרבות העובדה שמדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי עתר ב"כ הנאשם תוך שסמך ידו על הפסיקה לאמץ את המלצת שירות מבחן ולהשית על הנאשם צו של"צ בהיקף נרחב וצו מבחן.

הנאשם בדבריו האחרונים הביע חרטה וציין כי לא יחזור על מעשיו לעולם. בנוסף ספר הנאשם שהוא עושה הכל כדי להשתקם והוסיף כי המצב בו היה שרוי הוביל אותו לחובות והיום הוא מצליח להתאושש מהם וגם לחסוך לחתונה.

הנאשם ציין כי הוא יקבל כל עונש שיוטל עליו והוסיף כי כל עונש פרט לצו של"צ יחזיר אותו אחורה.

הנאשם יחד עם אחרים תכננו לפרוץ לדירתו של המתלונן ולגנוב משם פריטי רכוש. לצורך כך הגיעו לשם השלושה כאשר מבעוד מועד הם מצויידיים בציד המתאים להתפרצות, דהיינו לומים ומברג, המתאימים לפתיחה אלימה של דלתות מבנים ולשבירתם של מנעולים. כן הצטיידו בכפפות ובגרביים על מנת לטשטש את המצאם במקום ואת זהותם.

הדבר מעיד על תכנון מוקדם ועל תחכום ומוסיף משנה חומרה למעשים שהם חמורים לכשעצמם.

לצורך ההתפרצות גרמו השלושה נזק לרכוש בשווי בלתי מבוטל וזאת על מנת לאפשר להם את הכניסה לדירה.

אמנם ב"כהנאשם ניסה לטעון לחלקו הקטן יותר של הנאשם, בכך שהוא נותר מחוץ לדירה על מנת לשמור לבל יפריעו אחרים את מעשי השניים האחרים בתוך הדירה, אך אין לקבל טענה זו. במעשה התפרצות מעין זה כל אחד מבצע את חלקו שלו ולולא כן לא יעלה יפה המעשה המתוכנן של כלל העבריינים. חלקו של הנאשם היה חשוב ביותר, כפי שעלה בפועל, שכן בשל אזהרתו את השניים האחרים עלה בידיהם להמלט ולולא כן היו נתפסים בכף על ידי השוטרים. הנה כי כן הנאשם ביצע את תפקידו על הצד בטוב ביותר ועשה את המצופה ממנו לעשות בשל תפקידו.

גניבת רכוש בשווי רב מאוד נמנעה רק עקב הגעת שוטרים למקום.

מתחם הענישה למעשים אלה נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל.

בשל התכנון, התחכום ואופי הביצוע, הרי שהמעשים אינם מצויים כלל ועיקר ברף הנמוך של מתחם הענישה. גם נטילת הרכוש נמנעה בשל טעם שאינו נעוץ בהתנהלותו של הנאשם.

לענין דומה מאוד בנסיבותיו ראה עפ"ג 47762/10/12 של ביהמ"ש המחוזי בתל אביב, שם נגזרו ארבעה עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל על הנאשם, אשר עבר הליכי שיקום משמעותיים, אלא שעברו הפלילי לא

היה קל כלל ועיקר.

יחד עם זאת, מדובר בנאשם צעיר, אשר הודה באשמות ונטל את האחריות על מעשיו. הוא הבין את חומרת מעשיו ואת השלכותיהם ואף הביע מוטיבציה לשינוי ולטיפול ונרתם באופן ראשוני לטיפול כזה.

כל אלה - יעמדו לזכותו.

לאחר איזון בין כלל השיקולים הנזכרים לעיל, אני גוזרת על הנאשם בגין כלל העבירות בהן הורשע -

עשרה חודשי מאסר לריצוי בפועל מאלה ינוכו ימי מעצרו 19.12.12-24.12.12 .

שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי נגד הרכוש.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז אדר ב תשע"ד, 19 מרץ 2014, במעמד הצדדים.